

SCÉNICKÝ ARCHITEKT ∨ ARCHITEKT SCÉNY

Otto Sujan

Ladislav Čavojský

2

pôvodnosť materiálu. Scéna bola priestorná, pre niektorých kritikov až priveľmi priestranná, niektorým výstupom vraj chýbala komornosť. Šujan opätovne priblížil javisko hľadisku. Herec bol na nej v kostýmoch Milana Čorbu maximálne odhalený, odkázaný iba na možnosti svojho tela. Na aranžovaní komparzových výstupov bolo cítiť citlivú ruku choreografa Borisa Slováka. Zohrané inscenačné trio režiséra, scénografa a choreografa s trvalým pobytom v hudobnom divadle sa začalo presadzovať aj v činohre. Scéna umožňovala hladko striedať priestorovú lokalizáciu deja. Filmový kritik Milan Polák v tom videl princíp blízky filmovej montáži.

Charakter scény určovalo veľké farebné gotické chrámové okno. Videli sme z neho iba spodnú časť, no scénograf presvedčivo navodil ilúziu jeho veľkej výšky. Stihly obtok bol symbolom túžby vzlietnuť do oblakov. Vladimír Štefko pochopil Šujanov ďalší výrazný scénický experiment ako *„vydarený pokus urobiť z inscenácie ak už nie široké, tak aspoň rozšírené plátno, v ktorom sa rovnako dobre znesú problémy širokého spoločenského záberu i hlbokého ľudského vnútra“* (Apoteóza človeka? *Smena*, 16. 2. 1969).

Podľa rozmerov scén sme už ako-tak v hrubých rysoch spoznali scénografa rozprávkového širokého, vysokého, ale ešte nie bystrozrakého. Tým sa stal po Inscenovaní *Hamlleta*.

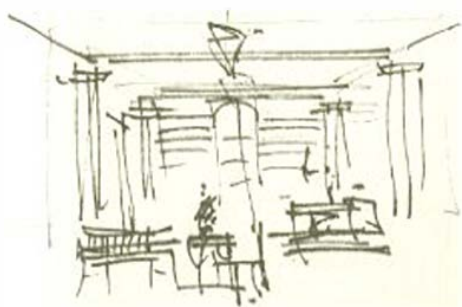
Otto Šujan do šírky i výšky rástol ruka v ruku s viacerými režisérmi. Do hlbok divadelného myslenia sa ponáral predovšetkým s Milošom Pietorom. V divadle sa s ním stretol dvadsaťdvakrát, v televízii raz toľko, štyridsaťšesťkrát. Akoby boli nielen s príbuzneni voľbou, blízkymi názormi na divadelné umenie, ale priam pokrvní príbuzní. Partneri na javisku aj v televíznom štúdiu. Rozdelila ich až smrť Miloša Pietora (1991). To bola nečakaná, nepredvídateľná rozlúčka, koniec dialógu režiséra so scénografom. Pietor bol vtedy krátko riaditeľom SND. Šujanovi začal odbíjať dôchodcovský čas. Prísľubom pracovnej harmónie pre

-
1. 2 Jean Anouilh: *Škvrňanok*, Divadlo Nová scéna Bratislava 1969, réžia: Juraj Svoboda, kostýmy: Milan Čorba
1 scénický návrh
2 zber z inscenácie

1 – 4 Štefan Králik: *Vojenský kabát* Jura Jánošíka,
 Divadlo Nová scéna Bratislava 1970,
 réžia: Juraj Svoboda,
 1 – 3 scénické návrhy,
 4 pohľad na scénu

2, 3, 4

2, 3

1-6 Alexander Sergejevič Gribojedov: *Útrapy z rozumu*, Slovenské národné divadlo Bratislava 1989, réžia: Miloš Pietoi, kostýmy: Milan Čoiba

1 scéničný návrh

2, 3 skice priestoru

4 záber z inscenácie, zľava: Peter Bzdúch, Ivan Gogál

5, 6 zábery z inscenácie

4, 5, 6